

Republika Hrvatska
Županijski sud u Osijeku
Osijek, Europska avenija 7

Poslovni broj GŽ-186/2025-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Osijeku u vijeću sastavljenom od sutkinje Ljiljane Banac predsjednice vijeća, Biserke Trstenjak-Opačak kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i Tatjane Varžić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa Fossios d.o.o. iz Nuštra, Krste Frankopana 17, OIB: 87294775159, kojeg zastupa punomoćnica Biljana Bandić Lutonski, odvjetnica u Osijeku, protiv tuženika Maria Severa nositelja obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva iz Zagreba, Vukomerečka cesta 4, OIB:70963841095, kojeg zastupa punomoćnica Alemka Šodan, odvjetnici u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1985/2020-38 od 4. prosinca 2020., na sjednici vijeća održanoj 16. prosinca 2025.,

presudio je

I. Žalba tuženika odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1985/2020-38 od 4. prosinca 2020.

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja odlučeno je:

"I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Željke Maroslavac iz Zagreba od 15. prosinca 2015., poslovni broj Ovr-7159/2015 kojim je tuženiku, Mario Sever nositelj Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Mario Sever, Vukomerečka cesta 4, Zagreb, OIB: 70963841095, naloženo isplatiti tužitelju Stečajna masa iza FOSSIOS d.o.o. za usluge i trgovinu u stečaju, J. Runjanina 7, Nuštar, OIB: 22525989512, u roku 8 dana, iznos od 7.299,75 eura sa zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 18. studenog 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne

stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku, Mario Sever, nositelj Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Sever, OIB: 70963841095, da u roku od 15 dana, tužitelju Stečajna masa iza FOSSIOS d.o.o. za usluge i trgovinu u stečaju, J. Runjanina 7, Nuštar, OIB: 22525989512, nadoknadi parnični trošak u iznosu od **2.250,00 eura sa zateznim 2** Poslovni broj: Povrv-1985/2020-38 kamatama tekućim na navedeni iznos od 4. prosinca 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Odbija se zahtjev tuženika, Mario Sever, nositelj Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Sever, OIB: 70963841095, za naknadu troška parničnog postupka, kao neosnovan."

2. Ovu presudu pravodobno podnesenom žalbom pobija tuženik iz žalbenih razloga propisanih u čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14, 70/19., 80/22 i 155/23 - nastavno: ZPP), s prijedlogom da drugostupanjski sud preinači odluku i u cijelosti ukine platni nalog, odnosno odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan a tužitelju naloži da tuženiku naknadi troškove postupka. Traži trošak žalbenog postupka.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitujući prvostupanjsku presudu, postupak koji je prethodio, kao i žalbene navode tuženika, ovaj sud nije uočio bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, na koje sud pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a. Presuda prvostupanjskog suda sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama, ne postoji proturječnost na koju u žalbi ukazuje tuženik, pa je presudu prvostupanjskog suda bilo moguće ispitati sukladno čemu nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a na koju tuženik ukazuje u žalbi.

6. Osnovano tuženik u žalbi navodi da je ranijom odlukom Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-424/2020-2 od 2. ožujka 2020., predmet vraćen na ponovno suđenje u fazu glavne rasprave, a ne u fazu prethodnog postupka. Prvostupanjski sud je unatoč tome ponovno održao pripremno ročište na kojem je tužitelj predložio saslušanje svjedoka Miroslava Puljića od čijeg saslušanja je ranije tužitelj odustao, a koji dokaz je prvostupanjski sud usvojio.

6.1. Međutim, iako je prvostupanjski sud nepravilno ponovno proveo novi prethodni postupak, to nije bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude iz razloga

koji će u nastavku biti obrazložen, pa time nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 377. ZPP-a, na koju tuženik ukazuje.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati iznos od 7.299,75 eura (55.000,00 kn) na ime obavljenih radova (kopanje kanala, vađenje i zatrpavanje panjeva) sukladno računu od 18. studenog 2015.

8. Prvostupanjski sud je u obrazloženju pravilno naveo da predmetno potraživanje proizlazi iz ugovora o djelu kao pravnom osnovu potraživanja propisano odredbom čl. 590 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08 i 125/11, 78/15., dalje:ZOO), pa neosnovano tuženik u žalbi navodi da prvostupanjski sud nije naveo materijalno pravo na kojem temelji svoju odluku.

9. Sporno je u konkretnom slučaju, je li tuženik dužan tužitelju isplatiti cjelokupni iznos potraživanja budući tuženik navodi da radovi nisu obavljeni do kraja te da tužitelj cijenu radova nije smanjio za utrošenu naftu i popravak stroja, a koje troškove je nesporno snosio tuženik i kako je prema tvrdnji tuženika bilo usmeno dogovoreno.

10. Iz stanja spisa proizlazi:

-da su tužitelj i tuženik usmeno ugovorili obavljanje radova (kopanje kanala, vađenje i zatrpavanje panjeva),

-da je tužitelj po obavljenom poslu izdao račun br. 7-foss-360 dana 18. studenog 2015., u kojem su predmetni radovi specificirani,

-da tuženik nije platio iznos po računu,

-da je tužitelj prethodno podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave kod javnog bilježnika Željke Maroslavac u Zagrebu te je izdano rješenje o ovrši poslovni broj Ovr-7159/2015 od 15. prosinca 2015.,

-da je tuženik (tada ovršenik), podnio prigovor u kojem je osporio osnovu i visinu potraživanja, jer da tužitelj nije izvršio ugovorne odredbe vezane za ugovorenu valutu plaćanja kao i za ugovorenu specifikaciju rada po količini i cijenama.

-da je s obzirom na prigovor ovršenika, rješenje o ovrši stavljeno izvan snage, a postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

11. Tuženik u žalbi navodi da radovi nisu obavljeni u cijelosti, da je s tužiteljem postigao dogovor prema kojem bi troškovi nabave nafte te troškovi popravka stroja trebali smanjiti ukupnu cijenu izvedenih radova, a koje prigovore je tuženik isticao i tijekom prvostupanjskog postupka.

12. Suprotno žalbenim navodima tuženika, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je na tuženiku teret dokazivanja tvrdnje da tužitelj nije izveo u cijelosti dogovorene radove kao i da je dogovoreno da će se cijena rada umanjiti za troškove nafte i popravka stroja, jer se radi o činjenicama na koje se tuženik poziva u svoju korist, a sukladno čl. 219. ZPP-a.

12.1. Tuženik to međutim nije dokazao, te je i tuženik o navedenom proturječno iskazivao tijekom postupka.

13. Vezano za prigovor da radovi nisu izvedeni u cijelosti, tuženik taj prigovor nije iznosio u prigovoru na rješenje o ovrsi niti je u svom iskazu tijekom prvostupanjskog postupka jasno naveo koji to radovi nisu izvedeni, pa se radi o paušalnom prigovoru.

13.1. Također, tuženikova proturječnost očituje se i u navodima gdje tuženik tvrdi da je prema navodom dogovoru tužitelj bio dužan umanjiti cijenu radova za trošak utrošene nafte. Međutim, iz prigovora tuženika na rješenje o ovrsi od 28. prosinca 2015., proizlazi suprotno. Sam tuženik, (tada ovršenik), u prigovoru navodi: "Ugovorene radove je ovrhovoditelj trebao izvesti svojim strojevima, a ovršenik je prema ugovorenom trebao sam platiti sve troškove nafte."

13.2. Samim time, tuženik je doveo u pitanje vjerodostojnost vlastitog iskaza, pa su razlozi prvostupanjskog suda koji takve navode ne prihvaća pravilni. Nadalje, sadržaj korespodencije potvrđuje da je tuženik bio upoznat s obavljenim radovima, te da je nesporno da ih je tužitelj izvršio sukladno ugovorenom, i nigdje se u toj korespodenciji ne spominje da je cijenu radova trebalo umanjiti za troškove nafte a što e proizlazi ni iz iskaza saslušanih svjedoka, dok iskazu svjedoka Ivice Severa (oca tuženika), osnovano prvostupanjski sud nije poklonio vjeru jer iz njegovog iskaza ne proizlazi da je isti imao saznanja o detaljima dogovora.

13.4. Nadalje, žalbeni navod tuženika koji se odnosi na to da je tužitelj sukladno dogovoru bio dužan cijenu radova umanjiti i za popravak stroja (a koji popravak je nesporno platio tuženik), nisu osnovani. Iz spisa predmeta a osobito iz e-mail korespodencije od 24. rujna 2015. (list 25 spisa), proizlazi da je tužitelj već izvršio određeno umanjenje cijene radova u korist tuženika. Tužitelj je navedenim e-mailom obavijestio tuženika da je ukupno odradio 22,5 dana, no da je na računu naveo samo 22 dana. Razlika od pola radnog dana odbijena je u dug od računa iz Hansa fleksa za crijevo koje je tuženik kupio i platio.

14. Stoga, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da tuženik nije ponudio nijedan vjerodostojni dokaz na temelju kojeg bi se moglo utvrditi da je između stranka doista sklopljen takav dogovor na koji se tuženik poziva. Tuženik nije predočio nikakav pisani dokument, zapisnik, račun, dopis, poruku ili slično koji bi ukazivao na to da je tužitelj pristao smanjiti navedene troškove za cijenu utrošene nafte i popravak stroja (posebice iz razloga što je za popravak stroja tužitelj već umanjio cijenu), te da nije radove obavio u cijelosti. Dakle, osim vlastitih tvrdnji tuženika (koje su i proturječne), drugo dokazno sredstvo nije predloženo niti izvedeno.

15. Iz tog razloga iskaz svjedoka Miroslava Puljića koji je saslušan iako je tužitelj odustao od tog dokaznog prijedloga, nije odlučan, jer se radi o dokaznom prijedlogu tužitelja a tužitelj nije bio dužan dokazivati negativnu činjenicu, odnosno da nije postojao dogovor na koji se tuženik poziva.

16. Zaključno, u skladu sa čl. 219. ZPP-a, tužitelj je dokazao ono što je u tijekom postupka isticao, točnije dokazao je da su u cijelosti izvršeni dogovoreni radovi za što je ispostavio račun i da po ispostavljenom računu tuženik nije platio.

17. Stoga je valjalo odbiti žalbu tuženika i potvrditi prvostupanjsku presudu.
18. Odluka o troškovima postupka iz toč. II. i III. izreke, u svemu je pravilna i zakonita te je tužitelju navedeni trošak valjalo odmjeriti primjenom odredbe čl. 154. st. 1. u vezi sa čl. 155. ZPP-a, dok tuženika za isti valjalo odbiti u skladu s čl. 154. st. 1. ZPP-a.
19. Tuženiku nije priznat trošak žalbe, jer s istom nije uspio u postupku (čl. 154. st. 1. u vezi čl. 166. st. 1. ZPP-a).
20. Iz naprijed navedenih razloga, odlučeno je kao u izreci na temelju čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Osijek, 16. prosinca 2025.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Banac

Dokument je elektronički potpisan:
Ljiljana Banac

Vrijeme potpisivanja:
16-12-2025
12:04:06

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
2.5.4.97=#OC1156415448522D3834383936393230383137
OU=Signature
S=Banac
G=Ljiljana
CN=Ljiljana Banac